

Træk af grundejerforeningens historie

Vort areal er en udlod til Helletoftegård og blev tinglyst 1864. Gennem årene har der været skiftende ejere. De sidste fra 1950 var Inge og Karl Jensen, der drev landbrug, solgte grus fra stranden og havde handel med kartofler, æbler m.m.

På grund af konens sygdom og død solgtes ejendommen i 1960 til Helenegaragerne, der fik ophævet landbrugspligten, og udstykkede jorden til 50 sommerhusgrunde. De begyndte hurtigt at bygge 9 ens huse, dels af træ og dels af mursten på den sydlige del fra stamvejen.

Der blev anlagt et vandværk og et afløb fra husene til trikstanke på fællesarealet. Dræn fra tankene kom aldrig længere end til strandkanten uagtet der skulle have været etableret en havledning.

Efter nogle år med enkeltmandsaktioner, og som der skete yderligere bebyggelse, opstod ønsket om en Grundejerforening, der kunne varetage medlemmernes interesser.

Den 11. oktober 1967 blev der holdt stiftende generalforsamling på Hotel Svendborg. Til bestyrelsen blev Niels Dalgaard valgt til formand, Kirsten Kjeld til kasserer, Margrethe Larsen til sekretær samt Ejvind Hallberg.

Den nye bestyrelse fik hurtigt nok at se til, idet vandværket var meget ustabil og vandets kvalitet utilfredsstillende, ligesom afløbsforholdene. Vejene skulle repareres, og svære forhandlinger med Helenegaragerne begyndtes.

Ved generalforsamlingen 1968 afløstes Dalgaard som formand af Mogens Kjeld, og Poul Kjær Jørgensen indtrådte som kasserer i stedet for Kirsten Kjeld, som var død.

Allerede i 1968 kasserede sundhedskommissionen vandet fra vort vandværk, og vi fik tilbud fra sognerådet i Tranekær om leverance af vand fra offentligt vandværk. Dette ville medføre en ledning fra den gamle skole på ca. 1400 m ned til vort eget ledningsnet. Dette ville være uden udgift for grundejerne mod at betale for forbruget efter gældende tarif.

På grund af en lang række uoverensstemmelser med Helenegaragerne om tilskødning af fællesarealet og vandværket, trak tilslutningen i langdrag, og først i 1971 blev vi tilsluttet, da vore egne boringer syntes udtømte, og den 22. juni var der vand i rørene.

Nedlægningen af vandledningen gav anledning til vældig dramatik, idet vi blev dømt til en erstatning på 10.000 kr. til grd. Knud Arne Hansen for skade på hans afgrøder m.v. Dette beløb hævdede dommen at Kjeld mundtligt havde lovet, og som der stod i dommen: "På Langeland er et ord et ord".

Bestyrelsen måtte optage og kautionere for lån på 20.000 kr. for at kunne betale erstatning og advokatsalær, og hver grundejer blev pålagt at betale et ekstrakontingent på 400 kr. for at få gælden ud af verden.

Vandværket, som Helenegaragerne havde forlangt en uhyrlig sum for, blev os nu tilskødet vederlagsfrit mod at vi selv fjernede det, og med velvilje fra Jørgen Petersen fik vi lov til at lægge cementklodserne som kystsikring på hans grund, og der kan de stadig ses.

Ved generalforsamlingen 1972 fratrådte Kjeld som formand. Poul Kjær Jørgensen blev ny formand og Oluf Petersen nyvalgtes som sekretær.

Næste problem var, at landvæsenskommissionen den 15. juni 1970 dømte os til at anlægge et rensningsanlæg med tilhørende havledning. Vi protesterede kraftigt, idet vi mente, at et afløbssystem, der for få år siden var godkendt af myndighederne ikke allerede kunne være ubrugeligt, selvom det ikke var færdiggjort med havledning. Imidlertid ville ingen instans vedkende sig godkendelse, så et erstatningskrav overfor Helenegaragerne blev opgivet.

Anlægget blev projekteret til 160.000 kr., men blev lidt billigere -143.000- eller ca. 2.800 kr. pr. grund. Det blev taget i brug i 1975, og blev optaget som offentligt anlæg.

Allerede i 1981 meddelte Tranekær Kommune, at man havde udarbejdet en spildevandsplan for hele kommunen, og at man havde beregnet vores andel, bl.a. til et nyt rensningsanlæg når det eksisterende ikke kunne mere, til 350.000 kr. – ca. 7000 kr. pr. medlem.

Sagen blev indanket til Miljøstyrelsen, miljøministeren og ombudsmanden, og vi fik juridisk hjælp fra advokat Borch. Sagen kørte frem og tilbage, men klare udtagelser var umulige at få. Sluttelig opgav vi at indbringe sagen for domstolene, og måtte så betale denne urimelige afgift. Kommunen tilbød dog en afdragsordning over ejendomskattebilletten.

Formanden Poul Kjær Jørgensen gjorde et kæmpearbejde i denne sag.

I 1986 ønskede han at trække sig tilbage fra bestyrelsen. Mogens Bramsen nyvalgtes til bestyrelsen og indtrådte som formand, men udtrådte få måneder senere, da han solgte sit hus. Bestyrelsen klarede sig resten af perioden uden formand med Oluf Petersen som fungerende, og i 1987 valgtes han som formand.

Vores største aktiv – broen, blev sat op første gang i 1974, og har siden været til stor gavn og glæde.

Foreningens 25 års jubilæum blev festligholdt i august 1992 med fællesspisning og bal i et stort telt på engen. Vores naboer var inviteret med, og de skænkede os den sten, der pryder indkørslen til området, et beløb til inskription samt en dirigentklokke.

Vi har lykkeligvis nu i mange år været forskånet for store problemer, og håber denne tilstand må vedvare.

Der var optræk til at der skulle opstilles en stor vindmølle 300 m. fra vort nordøstlige hjørne, og vi protesterede overfor kommune og amt. Amtet har i 1997 meddelt at man har nægtet tilladelse til opsætningen, så faren er drevet over.

Kraftige storme de sidste år har ændret meget på vores strand. Den er blevet meget bred, med det resultat, at der opstår meget sandflyvning ind over vort fællesareal. Der skal tages stilling til om en beplantning med marehalm eller lignende kan stoppe flyvningen.

Denne lille beretning giver et billede af hvad grundejerforeningen har haft af opgaver i større målestok. Men ellers har bestyrelsen i det stille arbejdet med de opgaver, som vort område frembyder. Vi har i foreningen været så heldige, at der altid har været medlemmer, der i bestyrelsen har udført et stort arbejde for helheden.

Vi står nu overfor at kunne fejre vort 30 års jubilæum, i håbet og ønsket om, at foreningen fortsat må kunne varetage medlemmernes interesser, så vort dejlige Helletofte Strand altid må kunne være et pragtfuldt sted at være.

Oluf V. Petersen 1997.

